

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ №2

София, 5 март 1996 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов	Димитър Гочев
Милчо Костов	Иван Григоров
Цанко Хаджистойчев	Пенчо Пенев
Станислав Димитров	Тодор Тодоров

при участието на секретар-протоколиста Лидия Здравкова разгледа в закрито заседание на 5 март 1996 г. конституционно дело № 5 от 1996 г., докладвано от съдията Младен Данаилов, и за да се произнесе, взе предвид:

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията.

Образувано е на 28 февруари 1996 г. по искане на 53 народни представители от 37-о Народно събрание за тълкуване на чл. 138 и чл. 139 във връзка с чл. 1, ал. 2 и 3 от Конституцията на Република България и въз основа на него да се отговори на въпроса: Кой е изборният орган, имащ право да упражнява властта след касиране на изборите за местни органи на властта и до провеждането на нов избор?

За да обосноват искането си, подателите се позовават на обстоятелството, че в Конституцията няма разпоредба, която да регламентира упражняването на местната власт след касиране на изборите за местни органи. Искат Конституционният съд да отговори на поставения въпрос чрез тълкуване на посочените конституционни разпоредби, според които тя се осъществява чрез органите на местното самоуправление и местната администрация, избирани от населението в съответните общини за срок от четири години.

Конституционният съд констатира, че в Конституцията на Република България няма разпоредба, която да урежда осъществяването на местното самоуправление след касиране на изборите за местни органи на властта. Този въпрос не е уреден и в Закона за местното самоуправление и местната администрация, приет на основание чл. 143 от Конституцията, и в Закона за местните избори. Съдът намира, че искането за тълкуване на чл. 138 и 139 във връзка с чл. 1, ал. 2 и 3 от Конституцията е недопустимо. По поставения въпрос съществува непълнота в законодателството, която не може да бъде запълнена от Конституционния съд чрез тълкуване на посочените конституционни разпоредби. Въпросът подлежи на уреждане от законодателния орган.

При това положение искането следва да бъде отклонено и делото прекратено.

Конституционният съд по тези съображения и на основание чл. 13 и 19 от Закона за Конституционния съд и чл. 26 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд

ОПРЕДЕЛИ:

Отклонява като недопустимо искането на 53 народни представители от 37-о Народно събрание за тълкуване на чл. 138 и 139 във връзка с чл. 1, ал. 2 и 3 от Конституцията на Република България.

Прекратява производството по делото.

Председател: Асен Манов